

[Jens Thomsen.]

Margarineindustrien giver Beskæftigelse til faa Mennesker og meget store Indtægter til nogle faa af Olieindustriens Indehavere, men hvis der blev gode Indtjeningsmuligheder for Landbruget, vilde det give mere Arbejde til mange, ikke blot til dem, der beskæftiges direkte ved Landbruget, men ogsaa til Haandværkere, handlende og industridrivende.

Statsministeren har ogsaa vist sin Forstaaelse deraf, da han her i Tinget gav Tilslutning til, at Landbrugsprodukterne skulde ansættes til saadanne Priser, at en Landmand kan tjene en Løn i egen Bedrift, der staar i Forhold til den Løn, der betales i andre Erhverv, og det er besynderligt, at Landbrugsministeren ikke har Viljen til at indfri Statsministerens Løfte. Da jeg paa et Vælgermøde bebrejdede Landbrugsministeren dette, gav han følgende Svar — jeg anmoder Formanden om Tilladelse til et kort Citat —:

„Hvem tror man har størst Forstand paa Landbrugsforhold, Landmanden Kristen Bording eller Cigarmageren Stau-ning?“

Jeg maa dertil sige, at Statsministerens kloge og forstaaende Udtalelser ikke svækkes ved en Henvisning til hans tidligere Beskæftigelse, og Landbrugsministerens Modvilje mod Landbrugets berettigede Krav besmykkes ikke ved hans egen Henvisning til, at han har været Landmand — tværtimod.

Da Regeringen forringede Eksporterhvervenes Indtjeningsmuligheder ved at forhøje Kronens Værdi i Forhold til Sterling, bevirkede dette ogsaa en ny Begunstigelse til Margarineindustrien, idet denne derved kan købe Raastofferne fra Udlandet til en billigere Pris. Da Landbrugsministeren ogsaa dér gik imod Landbrugets Interesser, henviste han ligesom ved andre Lejligheder til, at hans Opfattelse havde Tilslutning hos Husmændene. Ministeren har hidtil regnet med, at naar han fik Tilslutning fra det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, saa havde han Tilslutning fra det store Flertal af Husmændene. Ministerens Opfattelse maa nu tages op til Revision. Vi andre, der har Kendskab til Husmændene, har jo Gang paa Gang hævdet, at det store Flertal af Husmændene, der lever af Landbrug, ønsker en Løn for Arbejdet i Stedet for Tilskud og Almisser, og de mange Husmands-Underskrifter paa Produktionskortene viser, at vi havde Ret, og viser ogsaa, at det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen i Virkeligheden i stor Udstrækning er Re-

præsentant for de saakaldte Juletræshusmænd.

Enkelte Videnskabsmænd har vist en besynderlig ringe Interesse for at oplyse Forbrugerne om Smørfedtets heldige Indvirkning i Ernæringen. Det er mig bekendt, at der under Professor Fridericias Forsøgsvirksomhed er gennemført Forsøg med Rotter, der viste, at engelsk Syge kan forhindres og helbredes gennem Tilskud af Smørfedt. Dr. med. Overlæge Freudenthal, der i sin Tid arbejdede med disse Forsøg, har til mig udtalt sin Forundring over, at disse Kendsgerninger ikke er brugt stærkere i Oplysningens Tjeneste. Det vilde have været en stor Reklame for Anvendelsen af Smør.

Overlægen oplyste ogsaa, at Professor Fridericia i 1924 blev engageret af Margarineindustrien for 1 000 Kr. om Maaned til at gennemføre nogle Forsøg med Vitaminer, samtidig med at han beklædte de offentlige Stillinger som Professor i Hygiejne ved Universitetet og Sundhedsstyrelsens Konsulent i Ernæringsspørgsmaal. Det paastaas ogsaa, at Professor Fridericia har store Indtægter ved det Vitaminlaboratorium, som Staten fik foræret af Margarineindustrien. Det er meget uheldigt, naar privat Virksomhed og offentlig Virksomhed blandes saaledes sammen, at man ikke er klar over Grænsen mellem de forskellige Interesser. Der bør skabes rene Linier, saa de højt betroede Embeder ikke kan forenes med privat Virksomhed paa de samme Arbejdsomraader, hvorved der kan opstaa Mistanke om, at den Autoritet, som det høje Embede giver, kan udnyttes i private Firmaers Reklame.

Der kan ogsaa være Grund til at spørge, om Margarinenes Vitaminisering blev gennemført af Hensyn til Folkesundheden eller af Hensyn til Margarineforbrugets Forøgelse. Hvis Videnskabsmændenes Indsats er dikteret af Hensynet til Folkesundheden, forbavser det mig, at de ikke har lært Befolkningen at udnytte Gulerøddernes Karotin ved direkte Anvendelse i Stedet for at blande det i Margarin; det var dog en langt billigere Anvendelse. Man har ganske vist hørt enkelte Røster, der anbefaler Forbrugerne at spise raa Gulerødder, men det gider Folk ikke, det er for ensformig en Føde. Men hvis man lærte dem at lave raa Gulerodssaft, saa kunde Problemet med Overskud af Vitaminer løses. Frisk Gulerodssaft smager herligt, og naar man erfarer dens Virkning, vil man nyde den daglig. Dér faar man de friske Vitaminer, som de er fra Naturens Haand.

Det er meget beklageligt, at Land-